

מ"ת 17211/12/22 - מדינת ישראל נגד נסים כראד, מהדי יוסף

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 17211-12-22 מדינת ישראל נ' כראד ואח'
ת

בפני	כבוד השופט חיים פס
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. נסים כראד 2. מהדי יוסף

החלטה בעניינו של משיב 1

בהמשך לדיון שהתקיים בפני אתמול בעניינו של המשיב 1 ולאחר ששמעתי ארוכות את הצדדים ועיינתי בכלל חומרי החקירה וכן בהחלטת בית המשפט במסגרת עמ"ת 28264-12-22 (כב' השופט א. נחלון מיום 15.12.22) אני קובע כדלקמן;

ראשית, לענין הראיות, לא מצאתי כל קושי ראיתי ביחס למיוחס למשיב 1. ב"כ המשיב 1 טען הן בבית המשפט המחוזי והן בפני כי למעשה לא ניתנה לו הזדמנות לטעון לענין הראיתי בדיון שהתקיים ביום 12.12.22 בפני חברי כב' הנשיא ש. הרבסט וקביעותיו של כב' הנשיא הרבסט לענין הראיות, שלכאורה ניתן להבין כי נקבעו בהסכמה, היו על רקע הבנה כי תהיה הסכמה מצד המאשימה לשינוי תנאי השחרור.

טענה זו כאמור הועלתה על ידו גם בפני כב' השופט א. נחלון בבית המשפט המחוזי ולמעשה לענין זה לא שינה כב' השופט נחלון מהחלטתו של כב' הנשיא הרבסט (ראו סעיף 12 להחלטת כב' השופט נחלון מיום 15.12.22) וכאמור הועלתה בפני אתמול.

כאמור לא מצאתי כל בעיה ראיתית בשלב זה.

כפי שעולה מחקירות המשיבים עצמם הרי שכל אחד מהם מנסה להעצים את חלקו של האחר, אולם בתיק החקירה, מעבר לסרטונים המתעדים חלקים מהאירוע, קיימות עדויות של שני עובדי המקום אשר היו עדים לאירועים.

מוחמד נרוארה אשר עובד במקום מוסר כי למעשה מי שהחל באירוע הוא משיב 1 כאשר לאחר חילופי דברים עם משיב 2 ריסס אותו בגז פלפל. מוחמד אף מוסר כי ראה סכין בידו של משיב 1. בהמשך מתאר מוחמד את מעשיהם של

שני המשיבים ולמעשה כתב האישום כפי שנוסח על ידי המאשימה נוסח על פי עדותו של מוחמד. מדובר בעד אובייקטיבי וניכר מעדותו במשטרה כי מתאר האירועים כהתרחשותם ללא צידוד בצד זה או אחר.

עדותו של מוחמד אף מתחזקת מעדותו של עובד נוסף במקום, עיסאם עביאת, אשר אמנם לא היה עד לחלק הראשון של האירוע, ריסוס גז הפלפל, אך ראה את יתר האירוע ומוסר פרטים התואמים את עדותו של מוחמד.

די בכל אלה, בשילוב הסרטונים, על מנת לבסס ראיות לכאורה במידה הנדרשת לשלב זה של ההליך נגד המשיב 1.

גם בעניינו של משיב 1 הוגש תסקיר של שרות המבחן. עולה כי מדובר בצעיר נעדר עבר פלילי אשר בתקופה האחרונה הוא חלק מסכסוך עסקי נרחב אשר מתקיים מול משפחתו של משיב 2 ובגינו אף הוצא צו הרחקה בין המשפחות ובין המשיבים בתיק זה. שרות המבחן מתרשם כי מדובר בצעיר נורמטיבי שקיים אורח חיים יצרני וחיובי טרם מעצרו וכי אין למשיב דפוסי אלימות. יחד עם האמור ועל רקע דפוסי אישיות נוספים של המשיב קובע שרות המבחן כי קיים סיכוי בינוני להישנות התנהגות אלימה על רקע הסכסוך. שרות המבחן אינו מאשר בשלב זה יציאתו של המשיב לעבודה אולם ממליץ על חלונות התאוררות ונוכח הסכמת המשיב לשילוב בטיפול מבוקש צו פיקוח מעצרים.

בדיון מאתמול ביקש ב"כ המשיב כי גם למשיב זה יותר לצאת לעבודה, כפי שהותר למשיב 2 כאשר לטענתו לא ברורה האבחנה ביניהם.

לאחר ששמעתי הצדדים בהקשר זה וחרף העובדה כי שרות המבחן שלל יציאה לעבודה של המשיב 1 בשלב זה מצאתי להיעתר לבקשה ליציאה לעבודה ואנמק.

ראשית, וחרף העובדה כי מחומר הראיות עולה כי המשיב 1 הוא זה שהחל באירוע לכאורה עת ריסס בגז פלפל את משיב 2, הרי שמשיב 2 לא טמן ידו בצלחת והוא זה שמכה לראשונה ולאחר דקות ארוכות בחלון משאיתו של המשיב 1 באמצעות מוט ברזל ושובר אותו כאשר משלב זה עושים 2 המשיבים שימוש בכלי רכב על מנת לנסות ולפגוע האחד בשני, כך שלא ניתן לומר כי חלקו של משיב 1 באירועים שונה באופן מהותי מחלקו של משיב 2.

המסוכנות בעניינו של משיב 1 נקבעה אמנם כבינונית אולם נאמר כי זו נובעת מהסכסוך המתמשך בין המשפחות. בעניינו של משיב 2 קבע שרות המבחן מסוכנות נמוכה חרף קביעותיו ביחס לסכסוך המתמשך בין המשפחות, כאשר לטעמי לא היה מקום לקביעות שונות בעניינם של המשיבים.

2 המשיבים הינם צעירים נעדרים עבר פלילי, שניהם הביעו נכונות ליטול חלק בהליך טיפולי, קיימת בשלב זה הרחקה גאוגרפית משמעותית בין המשיבים וכאמור לא מצאתי כי קיימת הבחנה משמעותית ומהותית בין חלקיהם של שני המשיבים באירועים המפורטים בכתב האישום.

אוסף ואצוין כי חלף כבר זמן משמעותי, כשלושה חודשים וחצי, מאז האירועים, ועל אף שכנראה הסכסוך בין המשפחות עדיין קיים, יש למימד חלוף הזמן משמעות מצננת.

המשך הותרתו של המשיב 1 במעצר בית חלף יציאתו לעבודה יהיה בה לטעמי כדי לייצר תסכולים גוברים והולכים אצל המשיב שלא יתרמו להרגעת הרוחות.

סוף דבר אני נעתר לבקשה ליציאה לעבודה בתנאים כדלקמן:

א. המשיב יוכל לצאת ממקום מעצר הבית במושב שתולים בימים א-ה בין השעות 06:00-20:00 לצורך עבודתו במשאית וזאת כשהוא מלווה ומפוקח בכל העת על ידי מי ממפקחיו.

ב. העבודה תהיה בקו ת"א-דרומה על מנת למנוע כל סיכון בפגישה עם המשיב 2.

ג. ניתן בזאת צו פיקוח מעצרים נגד המשיב עד ליום 28.9.23.

אני משהה כניסתה של החלטתי זו לתוקף עד ליום 30.3.23 בשעה 10:00.

המבקשת תודיע עד היום, 28.3.23 בשעה 17:00, למזכירות בית המשפט ולהגנה באם יוגש ערר. ככל שלא יוגש ערר ישונו התנאים כאמור לעיל.

המזכירות תשלח העתק מהחלטה לצדדים ולשרות המבחן.

ניתנה היום, ו' ניסן תשפ"ג, 28 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.

